

Bayer Zsolt: Orális szex

2011 május 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem tudom, átok-e vagy áldás, de az biztos, hogy bennünket nem fog körülvenni az ismeretlenség jótékony homálya úgy, mint Atlantiszt. Hogy ez a mi civilizációnk is el fog süllyedni, bizonyos. De mi fényes, nyúlós csíkot húzunk magunk után, mint a meztelen csiga. Ez a mi csikunk az elektronika, s benne a hírek világa.

S ez túl fog élni bennünket, mint a szégyene Josef K.-t. Majd két-háromszáz év múlva pedig egy kisgyerek este odaül a nagypapája ölébe, és kérlelni kezdi:

– Nagypó, meséj arról, amikor egyszer régen a Dominique Strauss-Kahn bácsi csúnyát csinált. És nagypó, ne felejtse el elmondani az esetben rejtező mély szimbólumot...

(Hiába no, ilyen felkészültek és választékosak lesznek a gyerekek két-háromszáz év múlva.) A nagypapa meg, aki feltételezhetően egy olyan vagabund hajlamú nagypapa leendő, imígyen fog válaszolni:

– Tudod, kisunokám, egyszer régen, abban a sötét, mocskos és elviselhetetlen világban, amelyet elődeink összehoztak maguknak, és amelyre azt gondolták, hogy a létező világok legjobbika, az a Dominique Strauss-Kahn bácsi egy New York nevű rémes város egyik szállodájában orális szexre akarta kényszeríteni a szobalányt.

– És mi a dologban a szimbólum, nagypapa?

– Hát az, kicsim, hogy ez a Strauss-Kahn bácsi és az ő szervezete, az a bizonyos IMF, a szobalány előtt már megszopatta a fél világot. Pénzért szopott a világ, és azok a réges-régi emberek azt hitték, ez így van rendjén. Ezért lett nekik végük. A Strauss-Kahn bácsi pedig úgy gondolta egy idő után, hogyha már egyszer a fél világ cumizik neki, miért pont egy szobalány lenne akadály. Hát így járt, kisunokám, a Strauss-Kahn bácsi, és így jártak a régi emberek.

Itt be is fejezhetnénk ezt az egészet. Azzal a jóleső érzéssel, hogy a dolgok előbb-utóbb a helyükre kerülnek valahogyan, s hogy talán mégiscsak van jóisten, aki elrendezi az ügyeket, méghozzá úgy, hogy mindig legyen valami mély szimbólum. Ami megmarad. Amire lehet emlékezni. Hátradőlhetnénk elégedetten a fotelban, arra gondolva, hogy alig egy esztendeje még éppen bennünket akart szopatni a Strauss-Kahn bácsi, és nagyon csodálkozott, hogy nem megy, ugyanis azelőtt oly' készséges volt hozzá mindenki itten. Aztán kirúgták, egyik percre a másikra. Éppen úgy, ahogy most menekült előle a szobalány. Ez pedig a mi saját, külön bejáratú kis szimbólumunk, s mi tagadás, elég jó érzés mindezt így végiggondolni.

Igen ám, de az undorító történetnek vannak azért egyéb leágazásai is. Mondhatnám, ha már összeesküvés-elmélet, hát legyen kövér! Lássuk csak mindenképp, mit tudunk erről a Strauss-Kahn-ról azonkívül, hogy az IMF vezéregazgatója, s hogy szereti az orális szexet. Hát azt tudjuk róla, hogy ő (volt) Sarkozy francia elnök potenciális kihívója a közelgő elnökválasztáson. Ez az érdekes, undorító vén disznó lett volna a baloldal jelöltje Sarkozy ellenében. Vagyis kinek jött a legjobban, hogy a New York-i szobalány nem volt egy ócska kis kurva, mint a fél világ, hanem ellenállt? Hát Sarkozynek jött a legjobban. S ezen a ponton az összeesküvés-elméletek lelkes hívei

csak feltesznek néhány kérdést. Már csak azért is, mert az összes összeesküvés-elméletre?l, még a legvadabbakról is kiderül id?vel, hogy mind-mind maga a rögválóság.

Tehát muszáj eltöprengenünk azon például, vajon véletlenül futott bele a vén disznó a rossz szobalányba? Nem tudjuk, nem tudhatjuk... Azt viszont tudjuk, hogy Sarkozynek már az el?z? választáskor is óriási szerencséje volt. Emlékeznek még? Az el?z? választás idején kigyulladtak Párizs külvárosai. Az arab és egyéb színes bevándorlók gyújtogattak, törtek-zúztak, öltek. S miközben a liberális értelmiség világszerte hülyeségeket beszélt az ügy kapcsán, aközben a francia középosztály az ég? külvárosok éles fényében észrevette, hogy végképp elege van a multikulturális lószarból, amit nem mellesleg a Strauss-Kahn-félék er?ltetnek rá, üzleti alapon. S miközben Sarkozy ellenfelei nyomták az ilyenkor szokásos, politikailag korrekt dumát, Sarkozy ellentmondást nem t?r? hangon közölte, hogy neki is elege van, és rendet fog tenni. A francia középosztály meg párás szemekkel rohant behúzni az X-et neki.

Sarkozy elnök lett, s láss csodát: a külvárosok elcsitultak. Megjuhászodtak. (Ha a választási kampány kell?s közepén majd ismét fellángolnak a tüzek arrafelé, az összeesküvés-elméletek hívei megveregethetik saját vállukat. Majd meglátjuk...) Egy szó mint száz, Strauss-Kahn feltehet?leg roppantul elcsodálkozott, amikor a szobalány nemet mondott ?neki. S már csak akkor csodálkozott nagyobbat, amikor leszedték a repül?gépr?l. És most ül Strauss-Kahn valami amcsi rend?rségi fogdában, és nem érti. Hiszen olyan szépen indult. Olyan szépen, engedelmesen szopott mindig mindenki. Olyan hihet?nek látszott a francia köztársasági elnöki szék.

És most vége. És Strauss-Kahn dühös. Ugyanis ? tudja, ha kiderülne, hány szobalány és hány ország tesz eleget a világ hatalmi elitjének, bizony elnéptelenednének a nagy és komoly és drága székházak, és magukra maradnának a világ proletárjai. Nem baj. Majd két-háromszáz év múlva egy nagypapa ezt is tudni fogja. És el fogja mesélni a kisunokájának a szimbólumot, s az erkölcsi tanulságot. Dominique Strauss-Kahn pedig nem érti az egészet. Az ? jöv?je, az ? jöv?jük holnapig tart – ugyanis.

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
